

на балканския полуостровъ до покръщеніето имъ, или отъ Аспаруха до Бориса, 679—861 год.

Третій періодъ започева отъ покръщеніето на Българитъ до подчиненіето имъ на Византійцитъ, или отъ Бориса-Михаила до Самуила и неговитъ наследници, 861—1019 год.

Четвъртий періодъ заключава срѣдната исторія на Българитъ, като наченва отъ паданьето на първото българско царство при Самуила до неговото въздиганье при Ясена, 1019—1186 г.

Петый періодъ държи пространство отъ единъ цѣлъ вѣкъ, именно отъ въздиганьето на българското царство при Ясена до нападеніето на татаритъ при Тертеръ I, т. е. 1186—1286 год.

Шестый періодъ са продължава отъ нападеніето татарско при Тертеръ I-й до покореніето на второто българско царство отъ Турцитъ при Иванъ-Шишмана, 1286—1395 год.

Седмий періодъ на българската исторія е періодъ *слѣдъ-историческый* за насъ или по-добръ, *турскый*, защото обигръща времената на поробоченіето на народа, който политически, кажи, не съществува вече и, слѣдователно, въ туй състояніе, исторіята му различава отъ първото, като влазя нѣкакъ въ състава на исторіята на завоевателния народъ. Този періодъ самъ по себе си може да състави особна часть на българската исторія, раздѣлена на двѣ полвины, отъ които първата иде отъ 1395—1481, а втората са простира оттамъ на сѣгнѣ до наше време, сир. до освобожденіето ни отъ фанариотското духовно иго чрезъ Правителството на Султана, въ 1872 год.
